

Rättsfallssamlingen

Förenade målen C-357/10–C-359/10

**Duomo Gpa Srl m.fl.
mot
Comune di Baranzate
och
Comune di Venegono Inferiore**

(begäran om förhandsavgörande, som har hänskjutits av Tribunale amministrativo regionale per la Lombardia)

”Artiklarna 3 EG, 10 EG, 43 EG, 49 EG och 81 EG — Etableringsfrihet — Frihet att tillhandahålla tjänster — Direktiv 2006/123/EG — Artiklarna 15 och 16 — Tjänstekoncession avseende fastställande, kontroll och uppbörd av skatter och avgifter som tas ut av kommuner, provinser och dem underställda organ — Nationell lagstiftning — Lägsta bolagskapital — Skyldighet”

Sammanfattning av domen

1. *Fri rörlighet för personer — Etableringsfrihet — Frihet att tillhandahålla tjänster — Bestämmelser i fördraget — Tillämpningsområdet för respektive bestämmelse — Kriterier*

(Artiklarna 43 EG och 49 EG)

2. *Fri rörlighet för personer — Etableringsfrihet — Frihet att tillhandahålla tjänster — Restriktioner — Nationella bestämmelser enligt vilka näringsidkare som är etablerade i andra medlemsstater måste uppfylla vissa krav, för att få bedriva verksamhet avseende fastställande och uppbörd av vissa pålagor för kommunernas och provinsernas räkning — Otillåtna — Invändning som grundas på hänsyn till allmänintresset — Ej berättigad*

(Artiklarna 43 EG och 49 EG)

1. Vad beträffar avgränsningen av tillämpningsområdena för principerna om friheten att tillhandahålla tjänster och etableringsfriheten, är det viktigt att fastställa huruvida den ekonomiske aktören är etablerad i den medlemsstat där han erbjuder tjänsten i fråga. I detta sammanhang innebär begreppet etablering att näringsidkaren stadigvarande och kontinuerligt erbjuder sina tjänster från ett driftsställe i bestämmelsemedlemsstaten. Tjänster som inte erbjuds stadigvarande och kontinuerligt i bestämmelsemedlemsstaten från det yrkesmässiga hemvistet utgör däremot tillhandahållande av tjänster i den mening som avses i artikel 49 EG.

Ingen av bestämmelserna i fördraget ger någon ledning när det gäller att rent abstrakt bestämma efter vilken tid eller över vilken frekvens som tillhandahållandet av en tjänst eller en viss typ av tjänster inte längre kan anses som tillhandahållande av en tjänst. Sålunda kan begreppet tjänster i fördraget omfatta tjänster av mycket olika slag, däribland tjänster som tillhandahålls under en längre tid, till och med flera år.

Nationella bestämmelser enligt vilka näringsidkare som är etablerade i andra medlemsstater måste uppfylla vissa krav, för att få bedriva verksamhet avseende fastställande och uppbörd av vissa pålagor för kommunernas och provinsernas räkning, kan följaktligen i princip omfattas av tillämpningsområdet för både artikel 43 EG och artikel 49 EG. Detta skulle däremot inte vara fallet om det i praktiken vore omöjligt att uppbära lokala skatter och avgifter utan att ha ett driftsställe i bestämmelsemedlemsstaten. Det ankommer på den hänskjutande domstolen att vid behov pröva huruvida det är nödvändigt att ha ett sådant driftsställe.

(se punkterna 30–33)

2. Artiklarna 43 EG och 49 EG ska tolkas så, att de utgör hinder för en bestämmelse i vilken det föreskrivs

- att näringsidkarna, utom bolag som till övervägande del ägs av det allmänna, är skyldiga att i förekommande fall anpassa sitt bolagskapital till ett minimibelopp på tio miljoner euro, för att vara behöriga att bedriva verksamhet avseende fastställande, kontroll och uppbörd av skatter och avgifter för provinsernas och kommunernas räkning,
- att tilldelning av kontrakt rörande tillhandahållande av sådana tjänster, till näringsidkare som inte uppfyller detta krav på ett lägsta bolagskapital, är ogiltig, och
- att näringsidkare inte får ingå nya kontrakt rörande tillhandahållande av sådana tjänster och inte får delta i anbudsförfaranden avseende tilldelning av sådana kontrakt, förrän de har fullgjort ovannämnda skyldighet att anpassa bolagskapitalet.

En sådan skyldighet utgör nämligen en inskränkning i etableringsfriheten och i friheten att tillhandahålla tjänster, då den innebär ett krav på ett lägsta bolagskapital samt tvingar privata aktörer som vill bedriva verksamheterna i fråga att bilda en juridisk person. En sådan bestämmelse innebär således att utövandet av etableringsfriheten och friheten att tillhandahålla tjänster hindras eller blir mindre attraktivt.

En sådan bestämmelse medför dessutom inskränkningar som är oproportionerliga, och således inte motiverade, i de friheter som stadgas i artiklarna 43 EG och 49 EG, då den går långt utöver målet att skydda myndigheterna mot att koncessionshavarna underlåter att fullgöra avtalet.

(se punkterna 38, 43, 45 och 46 samt domslutet)